

LBRIS

We know
books

Aventurile poneiului Zefir

Kreativ

Cuprins

Aventurile unui ponei 6

Incendiu în grajd 9

Haideți la fermă! 13

Eroii

fermei 17

Grajdul cel nou 21

„Ăsta e locul meu!” 24

Lecția pisicutei 27

Vizitatorul nocturn 30

Zâna apelor 33

Brățara Verei 36

Sămânța magică 39

Porumbul tuturor 42

Omul de zăpadă 45

Născut în cenușă 48

Puișorul cel săritor 51

Misterul bălții 54

Concursul grădinarilor 58

Rici 62

Aventurile unui ponei

Poate o cunoști și tu pe Vera, fetița cu ochi albaștri și păr șaten, care a visat dintotdeauna să aibă un ponei. Tatăl ei nici nu voia să audă de așa ceva:

– Ce să caute un cal atât de mic la ferma noastră? spunea el. Nu ne-ar fi de niciun folos.

Dar Vera nu renunța la visele ei. În fiecare seară, când închidea ochii, se gândea la căluțul ei. Îi dăduse și un nume: Zefir.

Într-o zi a sosit în oraș un circ. Ferma lor era departe de oraș. Vera tocmai se juca în curte când a observat caravana. Căruțele colorate ridicau praful de pe drum. Vera s-a uitat mirată și, clipind des din cauza soarelui, a încercat să ghicească cine călătorea în acele căruțe și cuști. Când căruțele au ajuns în fața fermei, a observat capul unui căluț închis într-o cușcă. Pentru câteva clipe, ochii lor s-au întâlnit...

Cercul a făcut mare vâlvă în oraș. Toți copiii au văzut spectacolul, unii chiar și de mai multe ori. În cele din urmă, s-a dus și Vera la circ cu părinții ei. Spectacolul a fost extraordinar, dar din când în când ea se uita de jur-împrejur întrebându-se unde e micuțul ponei. Dresorii animalelor improvisaseră un loc împrejmuit unde copiii puteau să mângâie animalele de companie. Acolo era și poneiul, așteptând copiii în pauzele dintre spectacole. Poneiul i-a plăcut fetei mai mult decât toate celelalte animale din circ.

– Ce tot îmi stai în cale, piticule? a urlat Vifor, calul superstar al circului.

După care le-a spus celorlalți cai:

– Haideți, băieți, publicul trebuie impresionat!

Și au intrat în arenă în galop. Micuțul ponei îi privea cu tristețe, știind că el, cu picioarele sale scurte cât ale unui câine, nu va galopa niciodată în arenă.

După galop a urmat pauza. Caii de rasă au ieșit din cort nechezând și lovind cu copitele. Au mai făcut o tură, după care s-au grăbit spre fânul proaspăt adus. Micuțul ponei s-a așezat și el la rând, dar a fost gonit imediat de caii mari și puternici:

– Cine nu muncește, nu mănâncă! Du-te în arenă, urmează numărul tău! i-au spus ei în bătaie de joc.

Într-adevăr copiii veneau, din ce în ce mai mulți. Cu toții voiau să-i mângâie coama. Vera nu s-a înghesuit, ci a așteptat cu răbdare sfârșitul pauzei. Abia atunci s-a apropiat și ea de ponei.

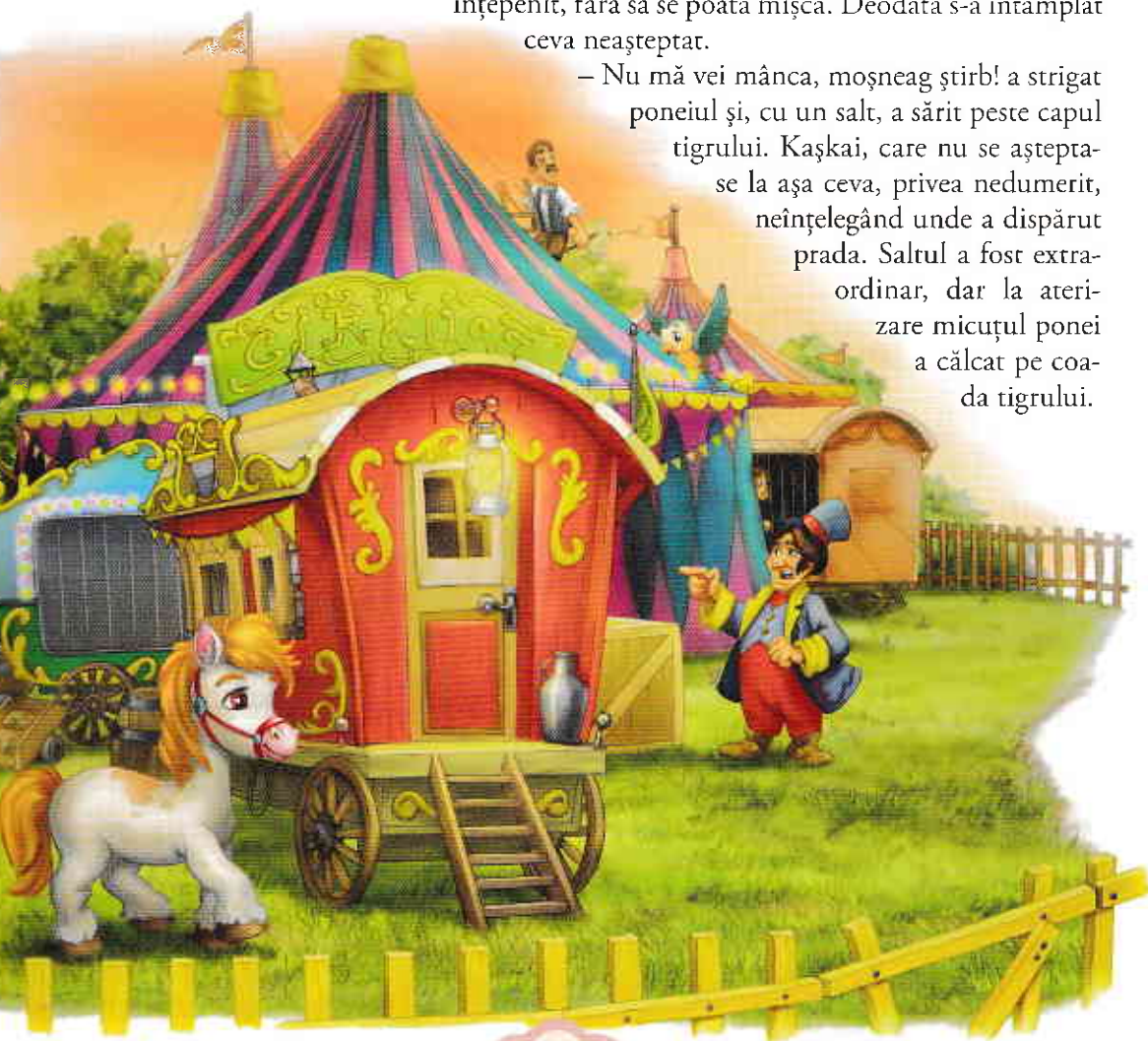

A doua parte a spectacolului a început cu faimosul Kaşkai. Bătrânul tigru a sărit deodată peste trei cercuri de flăcări. Niciodată nu dăduse greș, dar acum s-a întâmplat ceva neașteptat. S-a apropiat prea mult de cel de-al treilea cerc și focul i-a ars puțin blana. Speriat, Kaşkai a sărit din arenă și a ajuns tocmai în locul amenajat pentru ca micii spectatori să poată mângâia animalele. Acestea au intrat în panică și au fugit înnebunate care încotro. Caii au sărit peste gard, cămilele s-au ascuns după o grămadă mare de fân, numai micuțul ponei n-a reușit să fugă la timp.

– De data asta nu mai scapi! i-a spus tigrul înfuriat, privindu-l amenințător. După atâția ani de muncă, mi se cuvine și mie puțină distracție. Destul am ascultat pocnetul biciului și strigătele mulțimii și am privit flăcările înspăimântătoare!

Tigrul s-a apropiat tot mai mult, iar micuțul ponei s-a retras încetul cu încetul într-un colț. Dresorul a tot strigat de peste gard, dar felina l-a ignorat complet. Poneiul a rămas înțepenit, fără să se poată mișca. Deodată s-a întâmplat ceva neașteptat.

– Nu mă vei mânca, moșneag știrb! a strigat poneiul și, cu un salt, a sărit peste capul tigrului. Kaşkai, care nu se așteptase la așa ceva, privea nedumerit, neînțelegând unde a dispărut prada. Saltul a fost extraordinar, dar la aterizare micuțul ponei a călcat pe coada tigrului.

Kaşkai a urlat de durere, s-a întors brusc și a vrut să-l prindă cu ghearele ascuțite. Dar a prins numai aerul, întrucât poneiul era deja departe. Spectatorii ciroului n-au văzut nimic din ce s-a întâmplat. Directorul n-a vrut ca lumea să intre în panică, așa că l-a trimis repede în arenă pe clown ca să îi distreze pe cei mici. Spectacolul s-a terminat, publicul a plecat mulțumit, iar Vera s-a dus acasă cu părinții ei sărind în sus de bucurie.

Micuțul ponei a fugit cât l-au ținut picioarele.

Simțind parcă gâfâiala lui Kaşkai în spate, fugea din ce în ce mai repede. Curând a ieșit din oraș și a intrat în pădure. Între

timp, s-a lăsat noaptea. Tot timpul se împiedica în câte o creangă sau rădăcină. Chinuit de foame și de sete, a observat o licărire în depărtare. „Acolo poate primesc un adăpost până diminea-ța”, s-a gândit. Și-a adunat toate puterile și, cu chiu, cu vai, a reușit să iasă din pădurea deasă.

A ajuns în fața unei căsuțe drăguțe. Lângă căsuță se înșiruiău grajduri prietenoase. Poarta era deschisă, așa că a prins curaj. „Iau acest lucru ca pe o invitație”, și-a spus el și a intrat în curte, apropiindu-se de un grajd. A simțit mirosul plăcut de fân și a intrat în grajd cu grijă. Animalele l-au privit nedumerite.

– Ai căzut din cer? l-a întrebat găina Ghizela.

– Îmi dați voie să mănânc ceva și să mă odihnesc puțin la voi? i-a întrebat poneiul foarte politicos.

– Vino, este destul de fân, îți ajunge și ție! i-a răspuns o voce caldă din fundul grajdului. După ce a mâncat puțin, micuțul musafir a adormit imediat.

Între timp, Vera se pregătea de culcare.

– Draga mea, ți-ai pus bicicleta la loc? a întrebat-o mama. Poate va ploua la noapte.

– Mă duc repede s-o pun la loc, a răspuns Vera.

A deschis ușa grajdului și... Doamne, ce a văzut acolo! Nu-i venea să-și creadă ochilor... În grajdul lor, în mijlocul fânului, dormea... un ponei micuț.

Incendiu în grajd

Vera a început să strige de bucurie:

– Mami, mami, un ponei!

A fugit veselă spre casă, a apucat-o pe mama de mână și a tras-o spre grajd.

Poneiul s-a trezit buimac din cauza țipetelor ascuțite. S-a uitat de jur-împrejur și a văzut că se afla într-un loc complet străin: grămezile de fân, uneltele, chiar și animalele îi erau necunoscute. Se holba uimit la toți cei care-l înconjurau. Erau acolo niște animale despre care nici nu știa că există. El se născuse într-un circ, așa că văzuse mai multe cămile decât capre. Nici prin cap nu-i trecuse vreodată că va avea de-a face cu un animal bărbos.

Între timp în ușă a apărut Vera împreună cu mama sa.

– Uite, mami, un ponei drăguț! Așa-i că pot să-l păstrez?

